

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Sunnuntai 7.7.2019
Päätösseurat klo 13.30
Kimmo Saares

Uhrimetalli on hieno sana. Veneeni pohjassa, peräsimestä ja potkuriakselissa on sinkkisiä uhrimetalleja, jotka vaihdan vuosittain. Uhrimetallin on tarkoitus suojata veneen arvokkaita metalliosia meriveden syövyttävältä vaikutukselta. Uhrimetallina käytetty sinkki syöpyy, kunnes lopulta katoaa, ja jalommat metallit, kuten peräsimen teräs ja potkurin messinki säilyvät vahingoittumattomina.

Keväällä vanhaa paattiani kunnostaessani katselin pitkään kesän meressä ollutta uhrimetallisinkkiä, jota oli jäljellä pieni epämääräinen, rokkopintainen möykky. Sen rinnalla oli kiiltävä, tasainen ja painava sinkinpala, jonka olin pian kiinnittämässä peräsimeen, toiset palat odottivat potkurinakselia varten. Niiden roolina oli vuorostaan joutua uhrattavaksi tänä kesänä.

Merivesi syö sinkin, elämä kuluttaa ihmistä.

Kahdeksantoista vuotta sitten kalloni sisältä löytyi kasvain. Pelkäsin, että lapseni menettävät isänsä. Kuolemaa enemmän ennen leikkausta pelkäsin minuuteni menettämistä. Että jos leikkauksen pimeän kuilun jälkeen herään niin, että en tunne enää läheisiäni tai historiaani, että menetän minuuteni. Kasvain oli riski, leikkaus oli riski. Toisaalta: kun kuolema tuli lähelle, oli helppo nähdä, mikä on tärkeää, mikä kehällistä. Outo tyyneys jopa, kun ymmärsin, miten kehällisiä monet huolenaiheet olivat. Suurempi hätä oli muilla, itse olin pyörremyrskyn silmässä, ja siellä oli rauhallista.

Leikkaus onnistui, aivoni säilyivät ehjinä, lapsilla oli edelleen isä ja minulla minuus. Kirkkaan näkemisen hetki hiipui vähitellen, arki otti sen tilan ja laukkasin samoilla kiireillä ja stresseillä kuin ennenkin.

Yhdeksän vuotta sitten löytyi munuaissyöpä.

Taas kuolema otti lempeään puristusotteeseen, jossa rimpailu ei auttanut. Vaikka menetin osan munuaisesta ja käyn edelleen syöpäkontroleissa, selvisin aika helpolla. Syöpä ei ollut levinnyt, mikä olisi merkinnyt vääjäämätöntä kuolemantuomiota. Taas tuli elämän kirkas hetki, käsitys siitä, mitkä asiat ovat tärkeitä, mitkä ovat ne asiat ja ihmiset, joista haluan pitää kiinni.

Ja ihan yhtä varmasti kirkas näkeminen hukkui taas arjen pyöritykseen, turhanaikaisiin paineisiin ja kiireisiin.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.–7.7.2019

Syöpä on hyllyllä, poissa ajatuksista, paitsi vuosittaisissa tarkastuksissa: magneettikuvauslaitteen jyskytyksessä ymmärtää, että tulos ratkaisee aika paljon siitä, millaisella näkökulmalla minä elämäni katselen. Onko sen loppu nimeämätön, näkymätön, vai jotain, jolla on nimi ja alustava aikataulu.

Huhtikuussa oli jälleen vuosittainen syöpäkontrolli. Tavallisesta poiketen en saanut kirjevastausta, vaan kutsun lääkärin tapaamiseen. Munuaissyöpäni suhteen ei ollut mitään uutta tai huolestuttavaa, mutta magneettikuvan oheislöydöksenä oli epäily uudesta syövästä. Kerätään sitten koko sarja, ajattelin, mutta tunsin, miten osa energiasta valui pois, elämä muuttui taas kerran uuteen asentoon.

Väärä hälytys on se paras hälytys. Kesäkuussa tutkimukset osoittivat, että pahalaatuista uutta syöpää ei ollut — ja elämä alkoi palata normaaliin uomaansa.

Toisaalta: mitä muuta syöpä on kuin nimilappu sille ihan samalle kuolemalle, joka kohtaa meitä jokaista. Vaikka minulla on se nimilappu, saatan saada sydänkohtauksen työpaikalla tai joutua kolariin nelostiellä — tuo nimilappu ei sido kohtaloani lopullisesti.

Kuoleman harjoittelu on hyvästä, mutta ihminen ei jaksa sitä loputtomiin. Ainakaan, jos ei ole pakko. Samalla huomaan miettiväni, että haluaisin säilyttää elämässäni jotain niistä hetkistä, jolloin minut on riisuttu alaostomaksi kaikesta: asemasta, perheestä, historiasta, haaveistakin. Hetkistä, joissa elämä pelkistyy.

Jäljelle jäävät vain toiset ihmiset, saatu ja annettu rakkaus ja ne kaikkein läheisimmät. Ja kaiken kivun, hämmennyksen ja pelonkin keskellä ajatus salatusta Jumalan läsnäolosta. Ei voiman, vaan heikkouden kautta.

En jaksa enkä halua uskoa Jumalaan, joka pudottelee ihmisiä ja varpusia pimeään kuiluun, pistää minut tai menehtyneet syöpäkollegat kärsimyskouluun takoakseen jonkun viestin kalloomme. En usko kärsimyksen tarkoitukseen, tai siihen, että Jumalalla olisi meille selvinneille joku erityistarkoitus — ja siis niin, että kuolleille ei tätä olisi suotu.

Minä haluan uskoa Jumalaan, joka on mukana putoamisen tuskassa, pelossa ja epävarmuudessa. Kristukseen, joka huutaa putoavan varpusen kanssa, eikä laske minusta irti epäuskon hetkessä, ei edes silloin, kun vihaan tai olen väsynyt vihaamaan.

Minä haluan uskoa Jumalaan, joka on Jeesuksen jälkeen sanoutunut irti kaikista uhreista, että yhtäkään eläintä tai ihmistä ei enää tarvitse uhrata. Jumalaan, jonka sanoman ytimessä on rakkaus, ja jota ei tarvitse koskaan verellä lepytellä.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Minä en halua uskoa siihen, että ihmiset olisi kutsuttu taivaan portinvartijoiksi, etsimään pikatestejä, joilla todelliset kristityt erotetaan rupusakista, päättämään, kenelle kuuluu taivasosuus ja kenelle ei. Minä en halua uskoa kirkkoon, joka repeää vyötärönalusista riitelyyn, kun on oikeitakin haasteita.

Minä haluan uskoa siihen, että ihmiset on kutsuttu Jumalan työtovereiksi, tekemään tästä maailmasta edes hiukkasen enemmän Jumalan valtakunnan kaltaisen. Minä haluan uskoa oudosti siunattuun ja kovasti vajavaisten seurakuntalaisten muodostamaan kirkkoon, jossa parannusta tehdään enemmän omista kuin toisten synneistä. Jumala on niin paljon enemmän kuin kristittyjen perheriidat.

Minä en halua uskoa Jumalaan, joka kouluttaa kärsimyksen kautta, en Jumalaan, jonka toimintaa ohjaa laki ja sen pienin piirto. Minä haluan uskoa Jumalaan, jonka ytimessä on rakkaus ja välittäminen, ja joka kutsuu meitä välittämään niin luonnosta kuin kanssaihmisistäkin. Jumalaan, joka rohkaisee meitä rakkauteen, itsemme likoon laittamiseen, kulumiseen.

Tiedän toki olevani kävelevää epäuskoa ja epäilystä. Körtiläisen agnostikon tunnistan siinä, että toivon Jumalan olevan olemassa, kaikesta vastakkaisesta näytöstä huolimatta. Uskovaiseksi en uskalla tunnustautua, ehkä toivovaiseksi, tai huokailevaksi.

Minua riisutaan, minä kulun. Elämä hioo särmät, vie ihon kimmoisuuden ja hidastaa ajattelua. Lihakseni heikkenevät, aistini sumentuvat.

Mutta tiedättekö tunteen, kun yöllä käy uimassa, ja sukelluksesta pintaan noustessaan näkee huikkeen tähtitaivaan, sellaisen, jonne voisi pudota pää edellä ylöspäin? Noissa hetkissä tulee kokemus pyhydestä, joka läpäisee salatulla tavalla kaiken elämän, myös sen rikkinäisen. Pienen vauvan hymy, nukkuva koira, vanhuksen käden kosketus, kevään ensimmäiset lumesta nousevat kukat. Jumalan näkymätön todellisuus kätkettynä inhimilliseen todellisuuteemme.

Kun kesäillassa ohjaan vanhaa paattiani ja diesel jyskyttää pian katoavaa polkua meriveteen, samalla veneen pohjassa ja peräsimessä ja potkurinakselissa sinkki syöpyy uhrimetallina, kuluu. Minäkin kulun, mutta niin on tarkoitettu, ja se on hyvä.

Illan häipyvä valo leikkii vaimon hiuksissa ja syventää koiran turkin punaa, auringonlasku kutoo saaristomaiseman taideteokseksi, ja äkkiä tuntuu sielun seinässä Jumalan käden hipaisu: nyt paikkani on tässä, tämä on tilani. Vantit muodostavat horisonttiviivan kanssa ristin.

Näillä juhlilla on nyt paikkani, niin myös sinun paikkasi. Tähän Hän on tuonut sinut ja minut: ihmettelemään Hänen maailmaansa, tuntemaan Hänen kosketuksensa hipaisun.

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS

PL 21, 62101 LAPUA

Puh. (06) 433 5700

www.h-y.fi

www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA AVARASSA

HERÄTTÄJÄJUHLAT

NIVALASSA 5.-7.7.2019

Jumala, minä kulun, kunnes on aikani kadota tästä maailmasta. Sinä riisut minut, pelkistät minut. Mutta minun toivoni on siinä, että Sinä et laske minusta irti. Mitä muuta minulla tässä elämässä on kuin rakkaus, toiset ihmiset ja Sinun holtiton armosi.